

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: E. Z., „X“**, **proti žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č. p. 25, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 7. 2010 č. j. „X“, o invalidního důchodu,

takto:

- I.** Řízení se **zastavuje**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 7. 2010, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 6. 2010, č. „X“, kterým jí žalovaná s odkazem na ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), zamítla žádost o invalidní důchod s odůvodněním, že nezískala potřebnou dobu pojištění ke dni 7. 5. 2011, k němuž žalobkyně byla posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 2. 6. 2010 uznána invalidním.

V reakci žalované na závěry obsažené v posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 5. 5. 2011, který soud nechal vyhotovit pro účely předmětného soudního řízení, žalovaná podáním ze dne 21. 7. 2011 soudu sdělila, že na podkladě dotyčného posudku bude v případě žalobkyně provedena submise, tj. znovu bude rozhodnuto o dotyčném nároku žalobkyně, přičemž tím bude plně vyhověno předmětné žalobě. V návaznosti na toto tvrzení pak žalovaná soudu v intencích jeho výzvy ze dne 24. 10. 2011 č. j. 78 Ad 15/20101 - 58 vydané ve smyslu ust. § 62 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), zaslala své rozhodnutí ze dne 12. 12. 2011, č. 545 318 3824, jímž rozhodla ve věci žádosti žalobkyně o invalidní důchod, a to tak, že od 16. 4. 2010 žalobkyni přiznala invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

Za nastalé situace proto soud vydal dne 6. 1. 2012 pod č. j. 78 Ad 15/2010 - 64 výzvu dle ust. § 62 s.ř.s., kterou žalobkyni vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne sdělila, zda je postupem

žalované, tj. rozhodnutí o tom, že žalobkyni se přiznává invalidní důchod pro invaliditu I. stupně od 16. 4. 2010, uspokojena či se má v řízení pokračovat. V této výzvě byla žalobkyně dále mj. poučena o tom, že předmětnou žalobu díky změně postoje žalované může vzít zpět a také že pokud žalobkyně na zasílanou výzvu nebude nijak reagovat, bude mít soud za to, že byla novým rozhodnutím žalované ze dne 12. 12. 2011 zcela uspokojena. Na tuto soudní výzvu žalobkyně do dne vydání tohoto usnesení nikterak nereagovala.

Podle ust. § 62 odst. 1 s.ř.s. platí, že dokud soud nerozhodl, může žalovaný vydat nové rozhodnutí, jímž žalobce uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob. Odst. 4 téhož ustanovení pak zakotvuje, že soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhopatel, že je uspokojen, přičemž soud řízení zastaví i tehdy, nevyjádří-li se takto navrhopatel ve stanovené lhůtě, jestliže ze všech okolností případu je zřejmé, že k jeho uspokojení došlo.

V předmětném případě dospěl soud k závěru, že žalobkyně byla rozhodnutím žalované ze dne 12. 12. 2011 zcela uspokojena, neboť žalobou brojila proti zamítnutí žádosti o invalidní důchod, přičemž žalovaná v průběhu soudního řízení své rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod zrušila a současně rozhodla o tom, že žalobkyni náleží od 16. 4. 2010 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

Soud proto ve smyslu ust. § 62 odst. 4 věty druhé ve spojení s ust. § 47 písm. b) s.ř.s. ve výroku ad I) řízení o dotyčné žalobě zastavil.

Výrok ad II) o nepřiznání práva na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků řízení má oporu v ust. § 60 odst. 1 v návaznosti na odst. 3 věty druhé s.ř.s., podle které platí, že pokud bylo řízení zastaveno pro uspokojení žalobce, má žalobce proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně ovšem právo na náhradu nákladů řízení neuplatnila, ač o tom byla poučena ve výzvě soudu ze dne 6. 1. 2012 řádně poučena, přičemž ani z obsahu správního spisu nevyplývá, že by žalobkyni nějaké důvodně vynaložené náklady za předmětné soudní vůbec vznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 31. ledna 2012

JUDr. Markéta L e h k á, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

Iva Tovarová